

ข้อผิดพลาดที่พบจากการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย: กรณีศึกษาการแปลนามวลี
ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

English into Thai Translation Errors: A Case Study of Noun Phrase
Translation of English for International Communication Students,
Rajamangala University of Technology Rattanakosin

จินตนา ฉัตรบุราณันท์^{1*} และ กรกมล ศรีเดือนดาว²

Jintana Chatburapanun^{1*} and Kornkamon Sriduandao²

¹คณะศิลปศาสตร์ พื้นที่เพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

²คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

¹Faculty of Liberal Arts, Poh Chang Campus, Rajamangala University of Technology Rattanakosin

²Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Krungthep

*Corresponding author, email: jintana.c@rmutr.ac.th

Received: 3 Nov 2023, Revised: 16 Sep 2024, Accepted: 6 Oct 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อระบุข้อผิดพลาดจากการแปลนามวลีจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2566 จำนวน 33 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถ ในการแปลนามวลีจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย จำนวน 20 ข้อ เน้นศึกษาข้อผิดพลาดจากการแปล นามวลี จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย โดยศึกษาเฉพาะการแปลคำขยายหน้าคำนามหลัก (pre-modifier) ที่มีโครงสร้าง ดังนี้ (1) คำนาม (Noun) ขยาย คำนาม (Noun) (2) คำคุณศัพท์ (Adjective) ขยาย คำนาม (Noun) (3) คำกริยา (Verb) เติม ing ขยาย คำนาม (Noun) และ (4) คำกริยา (Verb) เติม ed ขยาย คำนาม (Noun) ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาสามารถแปลนามวลีตามโครงสร้าง ที่กำหนดได้ถูกต้อง ร้อยละ 73.64 และปรากฏข้อผิดพลาดจากการแปล ร้อยละ 26.36 ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาข้อผิดพลาดที่ปรากฏ พบว่า การแปลความหมายผิดมากที่สุด ร้อยละ 64.95 รองลงมา ได้แก่ การลำดับคำผิด ร้อยละ 23.56 และข้อผิดพลาดอื่น ๆ ได้แก่ การละความ เพิ่มความ และเลือกใช้คำไม่ตรงกับบริบท ร้อยละ 11.49

คำสำคัญ: การแปล, การแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย, ข้อผิดพลาดจากการแปล, การแปลนามวลี

Abstract

This research aims to identify errors in translating noun phrases from English to Thai made by second-year students majoring in English for International Communication at Rajamangala University of Technology Rattanakosin, who enrolled in the course "Translation from Thai to English" in the second semester of the academic year 2023, with a total of 33 students. The research tool used in this study is a translation proficiency test consisting of 20 items focused on four noun phrase pre-modifier structures: (1) Noun modifies Noun (2) Adjective modifies Noun (3) Verb-ing modifies Noun and (4) Verb-ed modifies Noun. Research results show that 73.64% of students can correctly translate the noun phrase, and 26.36% of translation errors are found. The most dominant error is Meaning Transfer (64.95%), followed by Misorder (23.56%) and other errors (11.49%).

Keywords: Translation, Translation English into Thai, Translation Errors, Noun phrase translation

1. บทนำ

ภาษาอังกฤษนับเป็นภาษาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในประเทศไทยเนื่องจากเป็นภาษาสากลที่ใช้สื่อสารในวงการต่าง ๆ เช่น วงการเศรษฐกิจ การศึกษาและการสื่อสาร และยังเป็นภาษาที่คนไทยคุ้นเคยกว่าภาษาต่างประเทศอื่น ๆ อย่างไรก็ดี แม้ว่าคนไทยจะมีความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ก็ตาม แต่ผู้เรียนชาวไทยยังประสบปัญหาเกี่ยวกับการเรียนและการใช้ภาษาอังกฤษในหลากหลายลักษณะ เช่น กาลและกาลลักษณะที่แสดงเวลาของเหตุการณ์ (Tenses and Aspects) พจน์ (Numbers) ประโยคที่มีกริยาเป็นกรรมวาจก (Passive voice) สรรพนามที่ไม่ชี้เฉพาะเจาะจง (Indefinite pronouns) ประธานที่ไร้ตัวตน (Dummy subject) รวมถึงการแยกโครงสร้างทางไวยากรณ์ออกเป็นส่วนย่อยต่าง ๆ (ทิพา เทพอัศวพงศ์, 2542) ทั้งนี้ เนื่องจากภาษาไทยและภาษาอังกฤษนั้นอยู่ในตระกูลภาษาที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ภาษาไทยเป็นภาษาในตระกูลภาษาไทกะได (Tai-Kadai) ส่วนภาษาอังกฤษนั้น เป็นภาษาในตระกูลภาษาอินโดยูโรเปียน (Indo-European) (Fromkin & Rodman, 1967) ส่งผลให้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน และทำให้ผู้เรียนและผู้ใช้ภาษาชาวไทยประสบปัญหา ทั้ง การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การแปล

การแปล หมายถึง การถ่ายทอดข้อความและความหมายจากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง โดยรักษารูปแบบ คุณค่า อรรถรส และ ความหมายในข้อความเดิมไว้อย่างครบถ้วนและตรงกัน เพื่อให้ผู้อ่านที่อ่านข้อความแปล เข้าใจในสิ่งเดียวกันกับผู้อ่านที่อ่านข้อความต้นฉบับ (สิทธา พินิจภูวดล, 2543; อัจฉรา ไส่ศัตรูไกล, 2548; สัญญวี สายบัว, 2550) ทั้งนี้ ผู้แปลต้องมีความรู้

ทั้งภาษาไทยและเป็นอย่างดี มีทักษะ ความสามารถ ความชำนาญในการเลือกใช้คำให้เหมาะสม ถูกต้องตามหลักของภาษา วัฒนธรรม กาลเทศะ รวมทั้งจำเป็นต้องเข้าใจความแตกต่างและ ลักษณะเฉพาะของภาษาไทยและภาษาอังกฤษให้ชัดเจน อีกทั้งต้องใช้ทั้งจินตนาการและ ความคิดสร้างสรรค์เข้าไปผสมผสานกัน โดยมีหลักยึดที่สำคัญ 3 ประการ คือ ความถูกต้อง แม่นยำ ตรงตามต้นฉบับ (accuracy) ความชัดเจน (clarity) และความเป็นธรรมชาติ (naturalness) ตามที่ เจ้าของภาษาใช้จริง (กรกมล ศรีเดือนดาว, 2562)

ทั้งนี้ การแปล เป็นสมรรถนะ (competency) และผลการเรียนรู้ (learning outcome) ในรูปแบบการจัดการเรียนการสอน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษา เพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ เพื่อให้ นักศึกษาบรรลุผลการเรียนรู้และสมรรถนะที่หลักสูตรได้ตั้งไว้ นักศึกษาจำเป็นต้องมีความรู้ ความสามารถด้านภาษาทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษดังกล่าวข้างต้น และยังต้องมีความสามารถ ในการแก้ปัญหาด้านภาษาในการแปล ซึ่งประกอบด้วย ปัญหาด้านไวยากรณ์และโครงสร้าง และปัญหาด้านคำศัพท์และสำนวน (Desblache, 2001) อีกด้วย

ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อระบุข้อผิดพลาดจากการแปลภาษาอังกฤษ เป็นภาษาไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแปลนามวลี ซึ่งเป็นหนึ่งในปัญหาการแปลด้านไวยากรณ์ และโครงสร้าง ของนักศึกษาสาขาวิชาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนการแปลภาษาอังกฤษ เป็นเป็นภาษาไทย และการเรียนการสอนวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อระบุข้อผิดพลาดจากการแปลนามวลีจากภาษาอังกฤษ เป็นภาษาไทย ของนักศึกษาสาขาวิชาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการแปลภาษาไทย เป็นภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 33 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถในการแปลนามวลีจาก ภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย จำนวน 20 ข้อ

3.3 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้ เน้นศึกษาข้อผิดพลาดจากการแปลนามวลี จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย โดยศึกษาเฉพาะการแปลคำขยายหน้าคำนามหลัก (pre-modifier) ที่มีโครงสร้าง ดังนี้ (1) คำนาม (Noun) ขยาย คำนาม (Noun) (2) คำคุณศัพท์ (Adjective) ขยาย คำนาม (Noun) (3) คำกริยา (Verb) เติม ing ขยาย คำนาม (Noun) และ (4) คำกริยา (Verb) เติม ed ขยาย คำนาม (Noun) เท่านั้น

3.4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการแปลนามวลีจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยนี้ มีขั้นตอน ดังนี้

3.4.1 ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบความสามารถในการแปลนามวลีจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย จำนวน 20 ข้อ

3.4.2 ผู้วิจัยหาค่าความเที่ยงตรง (IOC) ของแบบทดสอบ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ตรวจสอบแบบทดสอบ

3.4.3 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบไปให้นักศึกษานำร่อง (Pilot Group) ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มประชากร จำนวน 20 คน ทำแบบทดสอบ โดยกำหนดเวลาในการทำแบบทดสอบ 20 ข้อ โดยไม่อนุญาตให้ใช้พจนานุกรม เป็นเวลา 40 นาที

3.4.4 ผู้วิจัยหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ โดยตรวจแบบทดสอบของนักศึกษานำร่องทั้ง 20 คน แล้วหาค่าสหสัมพันธ์โดยใช้สูตร Pearson Product – moment correlation coefficient พบว่า มีค่าสหสัมพันธ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.91 วิเคราะห์ความยากง่ายของข้อสอบ โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.4 – 0.8

3.4.5 ผู้วิจัยปรับปรุงข้อสอบให้มีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามที่กำหนด

3.4.6 นำแบบทดสอบ ที่ผ่านการทดสอบกับนักศึกษานำร่องแล้ว มาให้ประชากร จำนวน 33 คน ทำในช่วงสอบกลางภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยกำหนดให้นักศึกษาใช้เวลาสอบ 40 นาที และไม่อนุญาตให้นักศึกษาใช้พจนานุกรม เพื่อให้นักศึกษาทำข้อสอบจากความรู้จริงของนักศึกษา

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในงานวิจัยนี้ ได้แก่ สถิติพรรณนา โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ สำหรับบรรยายและสรุปข้อมูล

4. ผลและวิจารณ์

หลังจากนำแบบทดสอบความสามารถในการแปลนามวลีจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย จำนวน 20 ข้อ ที่ผ่านการหาค่าความเที่ยงตรง (IOC) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ให้นักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ชั้นปีที่ 2 ทำ จำนวน 33 คน ทำในช่วงสอบกลางภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยกำหนดให้นักศึกษาใช้เวลาสอบ 40 นาที และไม่อนุญาตให้นักศึกษาใช้พจนานุกรม จากนั้นผู้วิจัยตรวจสอบแบบทดสอบ ผลการทดสอบ พบว่า

ตารางที่ 1 ผลการทำแบบทดสอบความสามารถในการแปลนามวลีจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

โครงสร้าง	แปลถูกต้อง		แปลผิดความหมาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
(Noun) ขยาย คำนาม (Noun)	119	72.12	46	27.88
คำคุณศัพท์ (Adjective) ขยาย คำนาม (Noun)	140	84.84	25	15.16
คำกริยา (Verb) เติม ing ขยาย คำนาม (Noun)	115	69.69	50	30.31
คำกริยา (Verb) เติม ed ขยาย คำนาม (Noun)	112	67.88	53	32.12
รวม	486	73.64	174	26.36

นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ชั้นปีที่ 2 ทำ จำนวน 33 คน สามารถแปลนามวลีทั้งหมดได้ถูกต้อง ร้อยละ 73.64 ทั้งนี้ นักศึกษาสามารถแปลโครงสร้างนามวลี คำคุณศัพท์ (Adjective) ขยายคำนาม (Noun) ที่ได้ถูกต้องมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 และนักศึกษาสามารถแปลโครงสร้างนามวลี (Noun) ขยาย คำนาม (Noun) คำกริยา (Verb) เติม ing ขยาย คำนาม (Noun) และ คำกริยา (Verb) เติม ed ขยาย คำนาม (Noun) ได้ถูกต้องรองลงมาตามลำดับ

เมื่อพิจารณา ข้อผิดพลาดในการแปลที่ปรากฏในแบบทดสอบ พบข้อผิดพลาด ได้แก่ ลำดับ คำผิด แปลผิดความหมาย และอื่น ๆ ได้แก่ การละความ เพิ่มความ และเลือกใช้คำไม่ตรงกับบริบท

ตารางที่ 2 ข้อผิดพลาดที่พบในการแปลนามวลีจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

โครงสร้าง	ข้อผิดพลาดในการแปล					
	ลำดับคำผิด		แปลผิดความหมาย		อื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
(Noun) ขยาย คำนาม (Noun)	36	78.26	6	13.04	4	8.70
คำคุณศัพท์ (Adjective) ขยาย คำนาม	4	16.00	16	64.00	5	20.00
คำกริยา (Verb) เติม ing ขยาย คำนาม	1	2.00	43	86.00	6	12.00
คำกริยา (Verb) เติม ed ขยาย คำนาม	0	0.00	48	90.57	5	9.43

ตารางที่ 2 แสดงข้อผิดพลาดที่พบในการแปลนามวลีจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยของนักศึกษา พบว่า ข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุด ได้แก่ การแปลความหมายผิด รองลงมา ได้แก่ การลำดับคำผิดและอื่น ๆ ตามลำดับ เพื่อพิจารณาโครงสร้างนามวลีที่นักศึกษาแปลผิดความหมายมากที่สุด ได้แก่ โครงสร้าง คำกริยา (Verb) เติม ed ขยาย คำนาม (Noun) ซึ่งนักศึกษาจะต้องรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่องการเติม ed หลังคำกริยาแล้วขยายคำนาม จะต้องแปลว่า คำนามนั้นถูกกระทำกริยาที่ขยาย เช่น a written paper แปลว่า กระดาษที่เขียนแล้ว a roasted chicken แปลว่า ไก่อบ เช่นเดียวกับการแปลนามวลี คำกริยา (Verb) เติม ing ขยาย คำนาม (Noun) นักศึกษาต้องรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเช่นกัน กล่าวคือ เมื่อกริยาเติม ing แล้วขยายคำนาม จะต้องแปลว่าคำนามนั้นกำลังทำกริยาที่ขยาย เช่น a running boy แปลว่า เด็กผู้ชายที่กำลังวิ่ง growing children แปลว่า เด็ก ๆ ที่กำลังเติบโต นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาข้อผิดพลาดอื่น ๆ ที่ปรากฏในแบบทดสอบการแปลนามวลี โครงสร้าง คำกริยา (Verb) เติม ed ขยาย คำนาม (Noun) และคำกริยา (Verb) เติม ing ขยาย คำนาม (Noun) พบว่า นักศึกษาละความ ไม่แปลคำกริยาที่เติม ed และ ing ที่ขยายคำนาม

เมื่อพิจารณาข้อผิดพลาดในการแปลนามวลี โครงสร้าง (Noun) ขยาย คำนาม (Noun) พบว่านักศึกษาลำดับคำผิดมากที่สุด ร้อยละ 78.26 ทั้งนี้ เมื่อมีคำนาม 2 คำ อยู่ติดกัน นักศึกษาต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษและภาษาไทย เนื่องจากในภาษาอังกฤษส่วนขยายวางอยู่หน้านามหลัก แต่ในภาษาไทยส่วนขยายวางอยู่หลังนามหลัก

จากผลการวิจัยที่พบ สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยข้อผิดพลาดในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาหลายสถาบัน ทั้งนี้ ฤทัย พานิช (2565) ศึกษาข้อผิดพลาดที่เกิดจากการแปลของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง พบข้อผิดพลาดจากการเทียบเคียงทางความหมาย และข้อผิดพลาดทางด้านโครงสร้างไวยากรณ์ เช่นเดียวกับพิชญภา สิริเดชกุล และคณะ (2565) ข้อผิดพลาดในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยของนิสิตเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยนเรศวร พบการแปลผิดความหมายมากที่สุด นอกจากนี้ จุฑามณี ทิพราช และคณะ (2560) ศึกษาแนวโน้มในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยผิดในระดับคำ วลี และประโยค: กรณีศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี พบข้อผิดพลาดในการแปล 4 ชนิด ได้แก่ การแปลผิด การแปลขาด การแปลเกิน และการเรียงลำดับคำผิด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยนี้เช่นกัน เมื่อพิจารณาการเรียนการสอนและความสามารถในการแปลและการศึกษาวิจัยในต่างประเทศ ซึ่งปรากฏผลการวิจัยสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยนี้ โดย Cúc (2018) ได้วิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการแปลและสาเหตุของข้อผิดพลาดในการแปลของนักศึกษาชาวเวียดนามที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยพบข้อผิดพลาดด้านการแปลและภาษามากที่สุด ทั้งนี้สาเหตุของข้อผิดพลาดเป็นผลมาจากอิทธิพลระหว่างภาษาและอิทธิพลภายในภาษาเดียวกัน นอกจากนี้ Narulita (2016) ศึกษาข้อผิดพลาดในการแปลของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัย

Kutai Kartanegara University ประเทศอินโดนีเซีย พบว่านักศึกษามีข้อผิดพลาดในด้านการแปลวลี โดยพบการเลือกใช้คำผิด มากที่สุด รองลงมาได้แก่การละความและลำดับคำผิด ตามลำดับ

ทั้งนี้ ผลการวิจัยนี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับการเรียนการสอนการแปล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย อีกทั้งสามารถประยุกต์ผลการวิจัยนี้กับการเรียนการสอน ไวยากรณ์ ซึ่งผู้สอนจำเป็นต้องเน้นย้ำให้นักศึกษาเข้าใจไวยากรณ์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ อย่างดี เพื่อจะได้สามารถประยุกต์ใช้ในการแปลโดยไม่เกิดข้อผิดพลาด

5. สรุปผล

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อระบุข้อผิดพลาดจากการแปลนามวลีจากภาษาอังกฤษ เป็นภาษาไทย ของนักศึกษาสาขาวิชาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาสามารถแปลนามวลีตามโครงสร้าง ที่กำหนดได้ถูกต้อง ร้อยละ 73.64 และปรากฏข้อผิดพลาดจากการแปล ร้อยละ 26.36 ทั้งนี้ เมื่อพิจารณา ข้อผิดพลาดที่ปรากฏ พบว่า การแปลความหมายผิดมากที่สุด ร้อยละ 64.95 รองลงมา ได้แก่ การลำดับคำผิด ร้อยละ 23.56 และข้อผิดพลาดอื่น ๆ ได้แก่ การละความ เพิ่มความ และเลือกใช้คำ ไม่ตรงกับบริบท ร้อยละ 11.49

6. กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่สนับสนุน ค่าใช้จ่ายในโครงการวิจัยนี้

7. เอกสารอ้างอิง

- กรกมล ศรีเดือนดาว. (2562). *การแปลอังกฤษเป็นไทย: หลักการและกลยุทธ์*. โอเดียนสโตร์.
- จุฑามณี ทิพราช, สุพัฒน์ กุ้เกียรติ, นิติรัตน์ อุทธชาติ และฐานิยา ทองไทย. (2560). แนวโน้มในการ แปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยผิดในระดับ วลี และประโยค: กรณีศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ราชภัฏอุบลราชธานี*, 8(2), 352-372.
- ทิพา เทพอักษรพงศ์. (2542). *การแปลเบื้องต้น*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชญภา สิริเดชกุล และคณะ. (2565). ข้อผิดพลาดในการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยของนิสิต เอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยนเรศวร. *ภาษาปริทัศน์*, 37, 23-40.
- ฤทัย พานิช. (2565). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการแปลของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง. *วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 19(1), 38-59.
- สัณณวี สายบัว. (2550). *หลักการแปล*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- สีทธา พินิจภูวดล. (2543). *คู่มือนักแปลอาชีพ*. นานมีบุ๊คส์.
- อัจฉรา ไกล่ศัตรูไกล. (2548). *จุดมุ่งหมาย หลักการและวิธีการแปล*. ภาควิชาภาษาอังกฤษและภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Cúc, P.T.K. (2018). An analysis of translation error: A case study of Vietnamese EFL students. *International Journal of English Linguistics*, 8(1), 22-28.
- Desblache, L. (2001). *Aspects of specialised translation*. La Maison du dictionnaire.
- Fromkin, V., & Rodman, R. (1967). *An Introduction to language*. Harcourt Brace Jovanovich College Publishers.
- Narulita, S. (2016). Error analysis on student's narrative text in translation class of English Department of Kutai Kartanegara University. *Intelegensia: Jurnal Pendidikan Dan Pembelajaran*, 1(1), 13-29.